

تقوایی از پایه‌گذاران موج نوی سینمای ایران خالق آثار ماندگاری چون سریال «دایی جان ناپلئون» و فیلم‌های مؤلفی مانند «ناخدا خورشید» و «آرامش در حضور دیگران» است. او پس از انقلاب با دشواری‌های سانسور مواجه شد و کم‌کاری طولانی مدتی را تجربه کرد.

به دلیل عوارض ناشی از بیماری و کهولت سن؛

ناصر تقوایی، کارگردان، نویسنده و عکاس شهیر ایرانی و یکی از پایه‌گذاران موج نوی سینمای ایران در سن ۸۴ سالگی درگذشت.

به گزارش اسپادانا خبر، مرضیه وفامهر، همسر این هنرمند خبر درگذشت او را در روز سه‌شنبه، ۲۲ مهرماه ۱۴۰۴، اعلام کرد و ناصر تقوایی را «هنرمندی که دشواری آزاده زیستن را برگزید» توصیف کرد.

بر اساس تایید خانه سینما این هنرمند به دلیل عوارض ناشی از بیماری و کهولت سن که در سال‌های اخیر او را خانه نشین کرده بود در یکی از بیمارستان‌های تهران درگذشت.

تقوایی که متولد آبادان بود خالق آثار ماندگاری چون سریال محبوب «دایی جان ناپلئون» و فیلم‌های مؤلفی مانند «ناخدا خورشید» (برنده پلنگ برنز لوکارنو) و «آرامش در حضور دیگران» است. او پس از انقلاب با دشواری‌های سانسور مواجه شد و کم‌کاری طولانی مدتی را تجربه کرد.

ناصر تقوایی خود در نوشتاری بیوگرافی‌اش را این چنین شرح داده بود:

«تابستان سال ۱۳۲۰ خورشیدی، در گرمای جنگ جهانی دوم، در قلب جنگلی از نخل‌های ستبر سبز، در یک روستای عرب‌نشین زاده شدم. در کودکی یک سیاح حرفه‌ای بودم و همراه پدر به دوردست‌ترین بندرهای دریای جنوب سفر کردم و هرکلاس ابتدایی را در شهری و دهکوره‌ای خواندم و هفت سال بعد که به زادگاه خودم برگشتم در عالم خیال یک سندباد نوجوان بودم. در مدرسه به ادبیات علاقه داشتم، اما ریاضی خواندم. در جوانی داستان کوتاه می‌نوشتم و فریفته‌ی شیوه‌های نو بودم، اما باز نمی‌دانم چه شد که از سینما سر درآوردم. در این مسیر به آدم‌های دانا برخورددم و صحنه‌های جالب، ولی زندگی خودم هیچ صحنه‌ی جالبی ندارد. تنها شانس من در زندگی شاید این بوده که با یک تولد ناخواسته شصت سال تمام مثل یک آدم زیادی در کنار یک ملت کهنسال زندگی کرده‌ام. دوازده داستان کوتاه، سیزده فیلم گزارشی و مستند، سه فیلم کوتاه داستانی، شش فیلم بلند سینمایی و یک مجموعه‌ی شانزده ساعته‌ی تلویزیونی در کارنامه‌ی من دیده می‌شود. به اضافه‌ی یک مجموعه عکس و اسلاید از طبیعت و زندگی و فرهنگ این مرز پرگهر، در هزار و یک نما. با اینهمه از دور تنبل جلوه می‌کنم. چرا که در این ده ساله، به دلایلی که ناگفتش بهتر، کارهای تازه‌ی مرا نه کسی خوانده، نه کسی دیده ...»

تقوایی که در فیلم‌سازی علاوه بر ساخت فیلم کوتاه، فیلم‌های بلندی چون «آرامش در حضور دیگران»، «صادق کرده»، «ناخدا خورشید»، «ای ایران»، «کاغذ بی‌خط» را ساخته است در سال‌های بعد و پس از متوقف شدن دو فیلم «زنگی و رومی» و «چای تلخ» مستند کوتاه «تمرین آخر» را درباره‌ی تعزیه ساخت.

سال ۱۳۸۳ شورای ارزشیابی هنرمندان در وزارت ارشاد، مدرک درجه یک هنری کشور (معادل دکترا) را به ناصر تقوایی، اعطا کرد.

در جشن سیزدهم خانه سینما، تندیس شایستگی جشن سینمای ایران به خاطر یک عمر دستاورد هنری به «ناصر تقوایی» اهدا شد و در جشن چهاردهم انجمن فیلم کوتاه از ناصر تقوایی تقدیر کرد.

برچسب ها: [سینما](#) [1]

[فرهنگ](#) [2]

[تاریخ](#) [3]